

Arrest

nr. 276 893 van 2 september 2022
in de zaken X / IV en X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 30 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2021 (zaak nr. RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 3 januari 2022 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 9 mei 2022 die de partijen oproept voor de terechtzitting van 8 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen nr. X en nr. X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer X.

2. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Eritrees staatsburger, etnisch Tigrinya en orthodox-christenen te zijn. U werd geboren in het dorp Adi Logo gelegen in de subzoba Dbarwa van de zoba Debub. U ging er niet naar school en werkte er als landbouwer. U huwde in 1981 met uw vrouw.

In 1999 ontving u een oproepingsbrief om naar het militaire kamp Sawa te gaan in het kader van de dienstplicht en u kreeg er gedurende 6 maanden militaire training. Na het afwerken van deze training werd u in het kamp Sawa aangesteld als metser bij de eerste brigade, tweede bataljon, eerste haili, derde ganta. In 2001 werd u samen met drie andere dienstplichtigen gearresteerd nadat jullie hadden geprobeerd om uit het kamp te ontsnappen. U werd drie dagen vastgehouden in de gevangenis van Sawa en vervolgens overgebracht naar de gevangenis van Meter waar u tot eind 2003 verbleef. Na uw vrijlating ging u opnieuw als metser aan de slag bij uw eenheid in Sawa.

In maart 2014 werd uw eenheid aangesteld voor de constructie van een schoolgebouw in Sawa en jullie kregen hiervoor 6 maanden de tijd. Uw eenheid slaagde er in om het gebouw op een kortere termijn af te werken en jullie werden hiervoor beloond met verlof. U kreeg vrijaf van juni tot augustus 2014. In augustus 2014 keerde u niet terug naar uw eenheid omdat u langer bij uw vrouw en kinderen wou blijven, en u begon ook aan de bouw van een woning voor uw kinderen. Vooraleer u die woning had afgewerkt, kwamen er in januari 2015 soldaten van uw eenheid bij u thuis langs. U was op dat moment niet thuis aangezien u al vanaf augustus 2014 op de velden sliep om te voorkomen dat u zou gearresteerd worden. De soldaten namen daarom uw vrouw in uw plaats mee naar het politiekantoor van Dbarwa. Na 10 dagen besloot u om u zelf aan te geven zodat uw vrouw kon vrijkomen. U verbleef eerst twee weken in de gevangenis van Adi Abeito, daarna ging u voor 1 dag naar de gevangenis van de zesde brigade in Sawa en vervolgens werd u voor anderhalf jaar opgesloten in de gevangenis van Enda Sefa. Tijdens de zomer van 2016 kon u daar ontsnappen toen er een onweer uitbrak op het moment dat jullie aan het werken waren op de plantages.

U verliet Eritrea op 30 juni 2016 en u reisde via Soedan en Libië naar Italië waar u op 18 april 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 27 maart 2018 kwam u via relocatie in Nederland terecht en u diende er op 28 maart 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Uw verzoek werd er op 18 mei 2018 door de Immigratie –en Naturalisatiedienst (IND) ongegrond verklaard omdat u een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. Het IND oordeelde hierbij dat artikel 1(F), aanhef, en onder a en b, van het Vluchtelingenverdrag op u van toepassing is, zodat u geen aanspraak kon maken op de bescherming die de overige artikelen van het Vluchtelingenverdrag bieden. Deze beslissing werd in beroep bevestigd op 12 december 2018 door de meervoudige kamer van de Rechtbank Den Haag. In januari 2019 reisde u naar Zwitserland, waar uw zonen M. en F. erkend zijn als vluchteling, en u diende er een verzoek om internationale bescherming in. In maart 2019 werd u gerepatrieerd vanuit Zwitserland naar Nederland. U diende er op 23 mei 2019 opnieuw een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd op 31 mei 2019 buiten behandeling gesteld omdat uw M35-O – het formulier voor een tweede of herhaalde asielaanvraag in Nederland - niet volledig was ingevuld zonder dat u hiervoor een verschoonbare reden had opgegeven. Vervolgens reisde u naar België en u diende hier op 12 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw huidige verzoek legt u volgende documenten neer: uw Eritrese identiteitskaart, de Eritrese identiteitskaart van uw vrouw, de doopcertificaten van uw kinderen, uw huwelijksakte en uw medisch dossier uit België en Zwitserland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen reden is om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofdte van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Artikel 55/2 en artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet verplichten namelijk niet dat de voorwaarden voor insluiting van de internationale bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot uitsluiting van deze bescherming. Aangezien er, rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan uw zaak, ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de uitsluitingsclausules op u van toepassing zijn, is er geen reden om na te gaan of u bovendien niet voldoet aan de criteria voor internationale bescherming terwijl u ervan moet worden uitgesloten (naar analogie met: Raad van State, arrest 249.122 van 3 december 2020).

Artikel 1, par. F (a) van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 stelt dat de bepalingen van dit verdrag niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf, of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale verdragen welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen.

Dit houdt in dat een uitsluiting van bescherming dient te worden overwogen voor 'personen ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat zij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid hebben begaan', zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen. Vooral de notie 'misdrijven tegen de menselijkheid' werd reeds herhaaldelijk in verdragen omschreven, onder meer in de oprichtingsverdragen van de verschillende internationale 'ad hoc' tribunaal (na WOII, Rwanda, ex-Joegoslavië), alsook in artikel 7 van het Statuut inzake het Internationale Strafhof (aangenomen te Rome op 17/07/1998). Misdrijven tegen de menselijkheid kunnen onder meer marteling omvatten, wat gedefinieerd wordt als: "het opzettelijk veroorzaken van ernstige pijn of ernstig lijden, hetzij lichamelijk, hetzij geestelijk, bij een persoon die zich in gevangenschap of in de macht bevindt van degene die beschuldigd wordt, met dien verstande dat onder marteling niet wordt verstaan pijn of lijden dat louter het gevolg is van, inherent is aan of samenhangt met rechtmatige sancties" (Statuut inzake het Internationale Strafhof aangenomen te Rome op 17/07/1998, artikel 7, paragraaf 2(e)).

Artikel 1, par. F (b) van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 stelt dat de bepalingen van dit verdrag niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten.

Opdat er van deelneming aan een in artikel 1, par. F van het Verdrag van Genève genoemd misdrijf sprake kan zijn, moet de verzoeker individuele verantwoordelijkheid treffen. Het gegeven dat een persoon nooit zelf misdrijven zou hebben begaan volstaat niet om te besluiten dat de vreemdeling niet kan uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus. Medeplichtigheid (cfr. art 25, §3, Statuut van Rome van 17 juli 1998) aan de in artikel 1, par. F beschreven misdrijven valt immers ook onder het toepassingsgebied van deze uitsluitingsclausules, dit voor zover werd gehandeld met kennis van de praktijken en de verzoeker hierbij een substantiële of wezenlijke bijdrage heeft geleverd in de wetenschap dat zijn handelen of zijn verzuim te handelen het misdadig gedrag faciliteerde. Een persoon moet niet fysiek het misdrijf hebben begaan. Het aanzetten tot, helpen bij, medewerking verlenen aan, of anderzijds bijstand bieden teneinde het begaan van een misdrijf te vergemakkelijken kan volstaan (UNHCR, Guidelines on International Protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 4 september 2003., nr.18; art 25,§3, Statuut van Rome van 17 juli 1998).

In dit verband wordt nog gewezen op de uitspraak van het Joegoslavië-tribunaal dat in de Tadic-zaak (Prosecutor v. Tadic Judgment Case No. IT-94-1-T ICTY Trial Chamber 7 May 1997) heeft overwogen dat een verdachte strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden voor zijn handelen wanneer is komen vast te staan dat hij bewust deelnam aan het begaan van een misdrijf en indien zijn deelname een rechtstreekse en wezenlijke invloed had op het begaan van het misdrijf door zijn daadwerkelijke steun hieraan gedurende, voorafgaande aan of volgend op het misdrijf (rechtsoverweging 692). Onder 'wezenlijke invloed' verstaat het Joegoslaviëtribunaal dat de bijdrage een feitelijk effect heeft op het begaan van het misdrijf en dat het misdrijf hoogstwaarschijnlijk niet op dezelfde wijze zou hebben plaatsgevonden indien niemand de rol van de verdachte had vervuld (rechtsoverweging 688). Bovendien dient benadrukt te worden dat in de Strudac-zaak en Blaskic-zaak (Blaskic, Appeals Chamber, 29 juli, 2004, §45; Strudac, Trial Chamber, januari 2005, §349) uiteengezet wordt dat medewerking of bijstand verlenen kan bestaan uit praktische bijstand, aanmoediging of morele ondersteuning die een

substantieel effect hebben op de uitvoering van het misdrijf. Louter morele ondersteuning, indien deze een substantieel en direct effect heeft op het uitoefenen van misdrijven, kan dus voldoende zijn om een persoon als medeplichtig aan een misdrijf te beschouwen.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en die is toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat uw asielaanvraag in Nederland op 11 mei 2018 ongegrond werd verklaard door de Immigratie –en Naturalisatiedienst (IND) omdat u een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De IND oordeelde dat artikel 1(F), aanhef, en onder a en b, van het Vluchtelingenverdrag op u van toepassing is, zodat u geen aanspraak kon maken op de bescherming die de overige artikelen van het Vluchtelingenverdrag bieden (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Beschikking IND, pg. 1-14; Uitspraak meervoudige kamer Rechtbank Den Haag, pg. 2). Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de meervoudige kamer van de Rechtbank Den Haag (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Uitspraak meervoudige kamer Rechtbank Den Haag, pg. 6 & 7).

U had in Nederland bij de IND verklaard dat u van juni 1998 tot januari 2015 als bewaker van gevangenen in het kamp Sawa had gewerkt in dienst van het Eritrese leger en dat u er behoorde tot de zesde brigade, eerste bataljon, eerste haili, eerste ganta, derde mesri. U vertelde er dat u in januari 2015 zelf naar de gevangenis werd gebracht omdat u geweigerd had de opdracht uit te voeren om een Jehovahgetuige te vermoorden. U kon uit de gevangenis ontsnappen en u verliet in juni 2016 op illegale wijze het land (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020).

Dergelijke verklaringen zijn echter volkomen tegenstrijdig met uw verklaringen hierover tijdens de asielpcedure in België. U verklaarde in België dat u vanaf 1999 tot 2014 in het kader van de dienstplicht tewerkgesteld was in het kamp Sawa. U verklaarde er gedurende deze periode enkel als metser gewerkt te hebben voor de eerste brigade, tweede bataljon, eerste haili, derde ganta. U werd er tweemaal vastgehouden door de Eritrese autoriteiten. Een eerste keer van 2001 tot 2003 omdat u geprobeerd had om uit het kamp van Sawa te ontsnappen, en een tweede keer van januari 2015 tot juni 2016 omdat u niet was teruggekeerd naar Sawa uit uw verlof. U vreesde bij een terugkeer naar Eritrea opnieuw te worden aangehouden door de Eritrese autoriteiten omdat u uit de gevangenis was ontsnapt en illegaal het land had verlaten (CGVS, pg. 1-14).

Na confrontatie met uw flagrant tegenstrijdige verklaringen in Nederland en België, ontkende u louter wat u in Nederland gezegd had. U stelde immers dat u in Nederland hetzelfde had verteld als in België (CGVS, pg. 12). Nadien kreeg u nog de kans om hierover te overleggen met uw advocaat en uw verklaringen hieromtrent bij te sturen, maar u bleef volgens uw advocaat volharden in het feit dat u steeds als metser in Eritrea had gewerkt (CGVS, pg. 12 & 13). Het louter ontkennen van het feit dat u in Nederland had verklaard bewaker geweest te zijn in het kamp Sawa bij de zesde brigade, is echter geenszins van dien aard om de geloofwaardigheid van uw huidig relaas te onderbouwen.

Ten eerste, dient te worden vastgesteld dat er geen twijfel bestaat dat dit uw asioldossier uit Nederland betreft: zowel uw naam, uw geboortedatum als uw vingerafdrukken in België stemmen immers overeen met het opgevraagde asioldossier uit Nederland (verklaring DVZ, rubrieknr. 1-4; CGVS, pg. 3; Eurodac Search Result 08/08/2019; Aanvraag Derde landen Nederland, 06/08/2020).

Ten tweede, blijkt ontegensprekelijk uit uw verklaringen in Nederland dat u gedurende een lange periode bewaker was voor de zesde brigade in het kamp van Sawa (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020). Zo verklaarde u er tijdens uw relocatiegehoor dat u vanaf 1998 gelegeerd was bij de zesde brigade en dat u belast was met het bewaken van gevangenen. U bevestigde dit ook tijdens het Nader Gehoor (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Nader Gehoor IND, pg. 4, 5 & 6, Beschikking IND, pg. 3).

Ten derde, ziet het CGVS niet in om welke reden u over uw profiel als kampbewaker in het kamp Sawa in Nederland leugens of een vals verhaal zou verteld hebben. Indien u daadwerkelijk recht zou hebben op internationale bescherming gelet op de algemene situatie in uw land van herkomst, is het immers onbegrijpelijk dat u zich, gezien het algemeen geweten is dat kampbewakers in Eritrea zich schuldig maken of betrokken zijn bij ernstige misdaden tegen de mensheid (zie infra.), in Nederland van een verzonnen asielfrelaas zou bedienen waaruit geconcludeerd kan worden dat u op een of andere manier betrokken was bij ernstige mensenrechtenschendingen. U kon er immers even gemakkelijk een asielfrelaas verzonnen hebben waarbij u niet de dader maar wel het slachtoffer werd van deze mensenrechtenschendingen.

Ten slotte, kan nog worden opgemerkt dat u doorheen uw asielprocedure in Nederland uitgebreid de kans kreeg om uw verklaringen hieromtrent bij te sturen maar u steeds volhield dat u kampbewaker was voor de zesde brigade in het kamp Sawa. Zo werd u na het relocatiegehoor in Italië op 23 maart 2018, het aanmeldgehoor en verificatiegehoor op 4 mei 2018 en het Nader Gehoor op 8 mei 2018 de mogelijkheid gegeven om correcties en aanvullingen in te dienen op de inhoud ervan. U maakte hiervan gebruik maar op zich wijzigden deze correcties niets aan de kern van uw asielrelaas in Nederland, nl. dat u in Eritrea gedurende lange tijd als bewaker had gewerkt voor de zesde brigade in het kamp Sawa (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, correcties en aanvulling Nader Gehoor IND). Vervolgens werd u na het uitbrengen van het voornemen van de IND op 11 mei 2018 nogmaals de kans gegeven om hierop te reageren. U maakte hiervan gebruik door middel van een zienswijze en hierin bevestigde u opnieuw dat u diende bij de zesde brigade en dat u bewakingstaken verricht had in Sawa (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Beschikking IND, pg. 2). Ten slotte, bleek ook uit de uitspraak van de meervoudige kamer van de Rechtbank Den Haag dat u in uw beroepsprocedure niet betwiste dat u bewaker geweest bent in het kamp Sawa (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Uitspraak meervoudige kamer Rechtbank Den Haag, pg. 4). Aangezien u doorheen uw asielprocedure in Nederland steeds volhardde in uw profiel als kampbewaker bij de zesde brigade in het kamp Sawa, ziet het CGVS niet in om welke reden u hierover in Nederland zou gelogen hebben.

Gelet op voorgaande pertinente vaststellingen, meent het CGVS dat het een vaststaand feit is dat u langdurig kampbewaker bent geweest bij de zesde brigade in het kamp Sawa en dat u in België bewust frauduleuze verklaringen hebt afgelegd over uw activiteiten als metser in Sawa om dit te verbergen.

Er dient dan ook te worden onderzocht wat uw verantwoordelijkheid was als kampbewaker bij de zesde brigade in het kamp Sawa en welke rol u er speelde bij de bewaking van gevangenen, in het bijzonder uw betrokkenheid bij de martel- en folterpraktijken die de gevangenen er ondergingen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat het Eritrese regime onder leiding van Isaias (Isayas) Afewerki en het People's Front for Democracy and Justice (PFDJ) zich schuldig maakt aan massale en systematische mensenrechtenschendingen (Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea, Human Rights Council, 5/06/2015). Willekeurige detentie is er alomtegenwoordig en het aantal ambtenaren dat misbruik maakt van de aanhoudingsbevoegdheid is bijzonder zorgwekkend, evenals het aantal officiële, niet-officiële en geheime detentieplaatsen – die allen buiten de controle van de rechterlijke macht vallen. De detentievoorwaarden zelf zijn extreem zwaar en het gebrek aan toegang tot voldoende voedsel, water en medische zorg tijdens detentie blijkt de gevangenen te verzwakken en leidt tot gezondheidscomplicaties op korte en lange termijn, en soms tot de dood. De praktijk om gedetineerden in incommunicado-detentie en/of geïsoleerd te houden met totale minachting voor internationale normen is wijdverbreid. De mentale en fysieke gezondheid van gevangenen wordt dus onnodig aangetast. Personen die gearresteerd of vastgehouden zijn, ook tijdens dienstplicht en militaire training, worden routinematig onderworpen aan vormen van mishandeling die in veel gevallen neerkomen op marteling. Het gebruik van foltering is zo wijdverbreid dat enkel kan geconcludeerd worden dat het een beleid van de regering is om het gebruik ervan aan te moedigen voor het straffen van personen die als afwijkend worden beschouwd en voor het afdwingen van bekentenissen. Er wordt evenmin toezicht gehouden op de detentiecentra en plegers van martelingen worden nooit voor de rechter gebracht. Wat betreft de gevangenis van de zesde brigade, vermeldt dit rapport dat deze gevangenis bestaat uit verschillende huizen/cellen zonder ramen, gebouwd in golfplaten, die overdag erg heet worden. De gevangenis heeft een totale capaciteit van ongeveer 500 gedetineerden en is omheind met takken. Wat betreft de gevangenen bij de zesde brigade, merkt het rapport op dat er sprake is van langdurige detentie van religieuze gelovigen en gewetensbezwaarden. Voorst verklaarde een voormalig kolonel en strijder van het Eritrean People's Liberation Front (EPLF), dat het één van de gevangenen is waar hoge profielen en politieke gevangenen worden vastgehouden en hij vermoedde dat deze gevangenis beheerd wordt door de leden van het PFDJ (Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea, Human Rights Council, 5/06/2015, pg. 239, 240 & 245).

Zoals hierboven reeds werd aangetoond bestaat er geen enkele twijfel over het feit dat u gedurende een bijzondere lange periode – van 1998 tot 1 januari 2015 – werkzaam was als kampbewaker bij de zesde brigade in het kamp Sawa (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Nader Gehoor IND, pg. 5 & 6 & Beschikking IND, pg. 3 & 4).

Bovendien blijkt uit uw verklaringen in Nederland dat u kennis hebt en zich bewust bent van het feit dat er in het kamp Sawa sprake was/is van misdrijven zoals bedoeld in artikel 1(F) van het

Vluchtelingenverdrag, met name marteling en/of foltering, (zware) mishandeling, (willekeurige) gevangenneming of andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid. U beschreef tijdens het relocatiegehoor dat gevangenen gestraft werden door in de zon vastgebonden te worden in de helikopterhouding, dat 100 gevangenen vastzaten in één cel van 5 op 7 meter, en dat de gevangenen waren die politieke of religieuze misdrijven begaan hadden, zoals Jehovagetuigen, leden van de Pinkstergemeenschap of personen die illegaal het land hadden proberen ontvluchten (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Beschikking IND, pg. 3, 4 & 6). Tijdens het Nader Gehoor vertelde u dat gevangenen werden vastgezet in de Ottohouding op het warmste punt van de dag en dat dit soms 7 dagen duurde, dat 100 gevangenen in één cel van 7 op 5 meter onder een zinken dak vastzaten, dat de gevangenen stenen moesten meenemen wanneer ze zich gingen ontlasten en dat de Jehovagetuigen en leden van de Pinkstergemeenschap vaker gestraft werden dan de anderen (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Nader Gehoor, pg. 5, 7, 12, 13 & 15). In uw zienswijze bevestigde u dat de gevangenen in de gevangenis dwangarbeid moesten verrichten, dat de omstandigheden voor de gevangenen in het kamp zeer zwaar waren, dat u op de hoogte was van het feit dat adequate medische zorg ontbrak en dat de situatie met betrekking tot de beschikbaarheid van voedsel en drinkwater er slecht was, en dat de methode van bestraffing die werd toegepast op de gevangenen wreed was (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Beschikking IND, pg. 2).

Wat betreft uw eigen taken als kampbewaker, verklaarde u in Nederland dat u gevangenen bewaakte die gedwongen werden om stenen te vervoeren, dat u gevangenen bewaakte die in de helikopterhouding of de Ottohouding werden vastgebonden en urenlang in de zon werden gelegd, dat u hierbij soms de touwen van de gevangenen losser moest maken en dat u gevangenen bewaakte die met te veel in een kleine ruimte onder een zinken dak vastzaten (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Nader Gehoor IND, pg. 5, 7, 12, 13, 15, 16; Beschikking IND, pg. 3, 4, 6, 7; Uitspraak meervoudige kamer Rechtbank Den Haag, pg. 5).

De mensonwaardige omstandigheden waarin de gevangen leefden en de wreedheid van de martel- of folterpraktijken waarover u vertelde, en waarop u als kampbewaker toezicht hield, worden uitgebreid beschreven en geïllustreerd in het rapport van de mensenrechtenraad. Met betrekking tot de helikopterhouding vermeldt dit rapport dat de slachtoffers hierbij met de handen en voeten op de rug gebonden worden en de gevangenen dan met het gezicht naar beneden op de grond liggen, of met het gezicht naar beneden in de lucht hangen. Terwijl ze in deze positie hangen worden ze vaak geslagen of geschopt. Uit getuigenissen blijkt dat melk of gesuikerd water soms over het lichaam van de slachtoffers wordt gegoten om insecten aan te trekken, zodat ze worden gebeten. Het kan gebeuren dat men zo dagenlang wordt vastgebonden, blootgesteld aan extreme temperaturen. Getuigen zeiden dat ze over het algemeen maar twee of drie keer per dag werden vrijgelaten voor maaltijden en om zichzelf te ontlasten. In sommige gevallen leidde deze vorm van marteling of foltering tot gangreen en amputaties (Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea, Human Rights Council, 5/06/2015, pg. 286). Met betrekking tot de Ottohouding, vertelden getuigen dat ze hun armen op hun rug hadden gebonden en dat ze met hun gezicht naar beneden op de grond lagen. In deze positie worden de ellebogen naar elkaar toe gebracht. De touwen die ze hiervoor gebruiken zijn soms gemaakt van metalen koorden. Een getuige legde een variant uit waarbij men twee pennen plaatste tussen de schouderbladen zodat deze in het vlees van het slachtoffer doordringen wanneer ze hem strak vastbinden. Zelfs jaren later vertoonden verschillende getuigen door de touwen littekens op de armen en polsen. Verschillende getuigen zeiden dat de bloedsomloop van de slachtoffers werd geblokkeerd door de touwen en dat ze een amputatie moesten ondergaan omdat gangreen was begonnen. Een slachtoffer legde ook uit dat de botten in zijn borst braken omdat de folteraar zijn rug duwde met zijn voeten terwijl hij zijn armen naar achteren trok (Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea, Human Rights Council, pg. 287). Wat betreft uw verwijzing naar het feit dat gevangenen stenen moesten dragen wanneer ze zich gingen ontlasten, stelt het rapport dat dit gelijkstaat aan dwangarbeid. Een ex-gedetineerde uit Sawa, waar u als bewaker werkte, vertelde hierover dat hij op de terugweg van het toilet dergelijke steen moest dragen, maar de steen te zwaar was. Een bewaker zag dit en hij begon dan op zijn rug te slaan met een stok waar een spijker in zat. Het slachtoffer draagt hierdoor een litteken van zo'n vijf centimeter (Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea, Human Rights Council, 5/06/2015, pg. 272). Wat betreft de gevangenis van de zesde brigade, de brigade waarvoor u gedurende 17 jaar werkzaam was, bevatte het rapport nog volgende getuigenissen. Een Jehovagetuige verklaarde dat hij er de eerste twee maanden niet werd geslagen, maar vastgebonden lag in de Ottohouding. Ze vertelden dat ze hem zouden vrijlaten zodat hij zou kunnen eten en zich wassen. Daarna brachten ze hem naar de verhoorkamer waar ze zijn armen en benen boeiden en een stok staken achter zijn knieën staken. Ze hingen hem op en sloegen hem elke dag. Telkens hij herstelde, kwamen ze terug.

Zo werd hij gedurende 17 dagen acht à negen keer geslagen voor 20 tot 45 minuten. Hij kon niet recht lopen omdat zijn voetzolen en heel zijn lichaam waren opgezwollen door de slagen. Uiteindelijk diende hij te worden overgebracht naar het ziekenhuis (Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea, 5/06/2015, pg. 296). Een andere ex-gedetineerde uit de gevangenis van de zesde brigade - die er vastzat omdat hij geprobeerd had het land illegaal te verlaten - vertelde dat hij er 2 jaar en 6 maanden vastzat en er geslagen en gemarteld werd (Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea, 5/06/2015, pg. 207).

Wat betreft artikel 1, paragraaf F, lid a kan dan ook met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid worden besloten dat u betrokken bent geweest bij misdrijven tegen de menselijkheid. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het Eritrese regime onder Isaias (Isayas) Afewerki zich schuldig maakt aan massale en grootschalige misdrijven tegen de menselijkheid en tal van mensenrechtenschendingen. Er werd hierboven uitgebreid beschreven dat de detentievoorwaarden in de Eritrese gevangenissen extreem zwaar zijn, dat er een gebrek aan toegang is tot voldoende voedsel, water en medische zorg, en dat het gebruik van foltering zo wijdverbreid is dat enkel kan geconcludeerd worden dat het een beleid van de regering is om het gebruik ervan aan te moedigen voor het straffen van personen die als afwijkend worden beschouwd en voor het afdwingen van bekentenissen. Er dient te worden herhaald dat u zeer lang werkzaam was als kampbewaker bij de zesde brigade in het kamp Sawa; dat uit het bijzonder gedetailleerde rapport van de mensenrechtenraad blijkt dat er in het kamp Sawa, in de gevangenis van de zesde brigade, en in het hele Eritrese gevangeniswezen, systematische mensenrechtenschendingen plaatsvinden en er mensen worden gefolterd; dat u kennis had van de bijzonder zware omstandigheden voor de gevangenen in deze gevangenis; dat u kennis had van de dwangarbeid en folteringen die de gevangenen er ondergingen; én dat u, blijkens uw verklaringen, hieraan een substantiële en materiële bijdrage hebt geleverd. U verklaarde immers dat u gevangenen bewaakte die gedwongen werden om stenen te vervoeren, dat u gevangenen bewaakte die in de helikopterhouding of Ottohouding werden vastgebonden en urenlang in de zon werden gelegd, dat u hierbij soms de touwen van de gevangenen losser moest maken en dat u gevangenen bewaakte die met te veel in een kleine ruimte onder een zinken dak vastzaten (zie supra.). Doordat u bij het uitvoeren van uw bewakingstaken de gevangenen beschikbaar hield voor mishandeling en marteling, heeft u bijgedragen en meegewerkt aan het instandhouden van het gevangenisregime in Eritrea en aan de systematische mensenrechtenschendingen die er plaatsvinden. U dient daarom als dader of medeplichtige beschouwd te worden aan deze misdrijven, die volgens de hoger genoemde bepalingen gekwalificeerd kunnen worden als misdrijven tegen de menselijkheid én als ernstige niet-politieke misdrijven.

Wat betreft artikel 1, paragraaf F, lid b, dient te worden besloten dat aan de drie criteria om te spreken van (een) uitsluitba(a)r(e) handeling(en) voldaan is.

Ten eerste vonden de feiten plaats in Eritrea in de periode 1998-2015, waarmee voldaan is aan de vereiste dat zij buiten het land van toevlucht werden gepleegd en voor u tot dit land als vluchteling werd toegelaten.

Ten tweede betreft het hier ook ernstige misdrijven. Uit uw verklaringen blijkt ontegensprekelijk dat u gedurende een periode van 17 jaar bijgedragen en meegewerkt hebt aan het instandhouden van het gevangenisregime in Eritrea en aan de systematische mensenrechtenschendingen die er plaatsvonden doordat u als bewaker de gevangenen beschikbaar hield voor mishandeling en marteling. Er dient hierbij te worden opgemerkt dat het doelbewust schaden van de fysieke integriteit van een persoon in dit kader niet anders als een ernstig misdrijf kan beschouwd worden.

Ten derde kan er ook geen sprake zijn van een 'politiek misdrijf', waarop uitsluiting niet van toepassing zou zijn. Het verbod op foltering en het recht op leven zijn namelijk in het internationaal recht terug te vinden in talrijke verdragen (zie bv. art. 2 en 3 EVRM, en art.3 en 5 UVRM). Het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontterende behandeling of bestraffing, aangenomen te New York op 10 december 1984 en door België geratificeerd op 9 juni 1999 (B.S., 28 oktober 1999). definieert 'foltering' als "iedere handeling waardoor opzettelijk hevige pijn of hevig leed, lichamelijk dan wel geestelijk, wordt toegebracht aan een persoon met zulke oogmerken als om van hem of van een derde inlichtingen of een bekentenis te verkrijgen, hem te bestraffen voor een handeling die hij of een derde heeft begaan of waarvan hij of een derde wordt verdacht deze te hebben begaan, of hem of een derde te intimideren of ergens toe te dwingen dan wel om enigerlei reden gebaseerd op discriminatie van welke aard ook, wanneer zulke pijn of zulk leed wordt toegebracht door of op aanstichten van dan wel met de instemming of gedogen van een overheidsfunctionaris of andere persoon die in een officiële hoedanigheid handelt.

Foltering omvat niet pijn of leed slechts voortvloeiend uit, inherent aan of samenhangend met wettige straffen.” (art.1.1 CAT). Bovendien kunnen volgens dit verdrag geen uitzonderlijke omstandigheden worden ingeroepen ter rechtvaardiging van foltering. (art.2 CAT) Het UNHCR stelt eveneens dat “[...] Acts of torture are prohibited under international law. Depending on the context, they will generally lead to exclusion under Article 1F”. (UNHCR: Guidelines on International Protection; Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, par.27) (Vrije vertaling: “[...] Daden van foltering zijn verboden onder internationaal recht. Afhankelijk van de context, zullen ze doorgaan leiden tot uitsluiting onder Artikel 1F.”). Een parallelle redenering kan gevolgd worden voor het onwettig doden van een (aangehouden) persoon, in casu door medewerkers van de ordediensten in het kader van hun werkzaamheden.

Er bestaan dan ook voldoende ernstige redenen die uw individuele verantwoordelijkheid bij het uitvoeren van de in artikel 1, paragraaf F, lid a én lid b van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven aantonen.

Het Commissariaat-generaal meent dat er in uw geval geen valabele verschoningsgronden bestaan die u van uw individuele verantwoordelijkheid bij de vastgestelde misdrijven zouden kunnen ontslaan. U betoogde in Nederland, onder verwijzing naar het Statuut van Rome, dat u als eenvoudig soldaat handelde op bevel en daarom gevrijwaard was van verantwoordelijkheid (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Uitspraak meervoudige kamer Rechtbank Den Haag, pg. 5 & 6). U voldoet in deze echter niet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 33 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof. Een bevel tot handelingen waarmee foltering/ marteling wordt gefaciliteerd, wordt immers onrechtmatig geacht. Bovendien blijkt uit art. 2 leden 2 en 3 van het VN Folterverdrag dat foltering nimmer gerechtvaardigd kan worden door uitzonderlijke omstandigheden, noch door een bevel van een hoger geplaatste functionaris. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, kon u hiervoor geen goede motivatie geven en kwam u niet verder dan het feit dat u uw dienstplicht vervulde en het niet wist. Dit is echter ruimschoots onvoldoende. Dat u als eenvoudig soldaat de u opgelegde bevelen niet kon volgen, doet immers niets af aan de eigen verantwoordelijkheid die u hierin heeft. Bovendien houdt deze uitleg geen steek, gezien u lange tijd werkzaam was als soldaat in het Eritrese leger, dat u ieder jaar een maand verlof kreeg en u dus meerdere malen de gelegenheid kreeg om u hieraan te onttrekken, maar u dit niet deed. U keerde immers, met uitzondering van één keer in de periode 2000-2001, steeds terug uit uw verlof. Bijgevolg haalde u geen valabele verschoningsgronden die u van uw individuele verantwoordelijkheid kunnen ontslaan.

Om bovenstaande redenen dient u door het CGVS, op basis van uw verklaringen in Nederland, te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van artikel 1 paragraaf F, lid a én lid b van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en art. 55/2 van de Vreemdelingenwet. Om bovenvermelde redenen en op basis van artikel 55/4 a) en c) van de Vreemdelingenwet dient u tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS sluit zich hiermee aan bij de beslissing van de IND in uw verzoek om internationale bescherming in Nederland en het vonnis van de meervoudige kamer van de Rechtbank Den Haag dat in uw beroepsprocedure werd geveld (zie supra.).

De door u voorgelegde documenten in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Uw Eritrese identiteitskaart, de Eritrese identiteitskaart van uw vrouw, de doopcertificaten van uw kinderen en uw huwelijksakte, tonen enkel uw identiteit en herkomst uit Eritrea aan die in deze beslissing niet betwist worden. Wat betreft uw medisch dossier uit België en Zwitserland, dient te worden vastgesteld dat uw medische problemen evenmin in vraag gesteld worden door het CGVS.

Wanneer de Commissaris-generaal een persoon uitsluit van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/2, tweede lid en artikel 55/4, § 4 van de Vreemdelingenwet een advies verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS is van oordeel dat u direct of indirect mag worden teruggeleid naar Eritrea omwille van volgende redenen.

Vooreerst maakt u niet aannemelijk dat u Eritrea op illegale wijze verliet nadat u ontsnapte uit de gevangenis. U legde in België en Nederland immers flagrant tegenstrijdige verklaringen over de reden waarom u in 2015 gearresteerd werd door de Eritrese autoriteiten. U verklaarde hierover in België dat u gearresteerd werd omdat u niet uit uw verlof was teruggekeerd terwijl u in Nederland beweerde dat u gearresteerd werd omdat u geweigerd had om als kampbewaker een Jehovagetuige te doden (zie supra.). Door zulke tegenstrijdige verklaringen af te leggen over de reden voor deze arrestatie, wordt de geloofwaardigheid ervan op fundamentele wijze ondermijnd.

Bijgevolg laat u, gezien deze arrestatie de directe aanleiding zou geweest zijn voor uw vertrek uit Eritrea, het CGVS in het ongewisse over de werkelijke omstandigheden waarin u uit Eritrea vertrokken bent.

Daarnaast zijn er concrete aanwijzingen dat u Eritrea op legale wijze – met toestemming van de Eritrese autoriteiten – kon verlaten. Het feit dat u in Nederland verklaarde een oud-vrijheidsstrijder te zijn die van 1991 tot 1993 in Nakfa gestationeerd was (Aanvraag derde landen Nederland, 06/08/2020, Beschikking IND, pg. 3) vormt hiervoor een eerste aanwijzing. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat voormalige vrijheidsstrijders en hun familieleden bepaalde privileges hebben en tot één van de weinige categorieën behoren aan wie een uitreisvisum kan worden toegekend in Eritrea (EASO, COI Rapport Eritrea, 2015, pg. 51-53). Daarnaast gaf u in België aan dat u verscheidene medische problemen hebt – een probleem aan uw been, nood aan een bril en een probleem met uw bloeddruk (CGVS, pg. 12) – waardoor u mogelijk ook behoort tot één van de andere weinige categorieën die een uitreisvisum kunnen verkrijgen in Eritrea, nl. personen die een medische behandeling nodig hebben in het buitenland.

Het dient benadrukt, dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen, komt naar voren dat uw verklaringen betreffende uw beweerd illegaal vertrek uit Eritrea, niet geloofwaardig bevonden worden. Dit gegeven zijnde, kan enkel besloten worden dat u het land op een legale wijze verlaten heeft. Logischerwijze impliceert dit dat u Eritrea verlaten hebt met de toestemming van de Eritrese autoriteiten, en dat u bijgevolg niet aannemelijk hebt weten te maken dat u vervolging dient te vrezen wegens het door u voorgehouden illegaal vertrek uit het land. Gezien het vrijgesteld zijn van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is ter verkrijgen van een toestemming om het land op legale wijze te verlaten, kan evenmin aangenomen worden dat u enige vrees dient te koesteren in deze context. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt voorts dat bij terugkeer, na een legaal vertrek uit Eritrea, geen risico bestaat op bestraffing.

C. Conclusie

Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.”

3. Verzoekschrift en stukken

3.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan als volgt:

“A. Voorafgaand

Niettegenstaande zijn vrees, is verweerster van mening dat verzoeker uitgesloten moet worden van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 1, F (a) en (b) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Luidens dit artikel wordt een vreemdeling uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten die zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen, of wetens en willens heeft aangezet tot of anderszins heeft deelgenomen aan dergelijk misdrijf.

Artikel 7 van het Statuut van Rome van 17 juli 1998 inzake het Internationaal Strafhof omschrijft wat onder misdaden tegen de menselijkheid dient te worden verstaan.

Artikel 25 § 3 getiteld "Individuele strafrechtelijke aansprakelijkheid" van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof, Rome, 17 juli 1998, luidt als volgt:

[...]

Opdat er daadwerkelijk sprake kan zijn van misdaden tegen de menselijkheid moeten de handelingen opgesomd in het artikel in kwestie gepleegd worden als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval tegen een burgerbevolking.

Opdat er van deelneming aan zulk misdrijf sprake kan zijn, moet de vreemdeling individuele verantwoordelijkheid treffen, hetgeen inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan het misdrijf, wetende dat zijn handelen het misdrijf vergemakkelijkte (UNHCR, Guidelines on international protection: Application of the Exclusion Clauses: Article IF of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 2003, p.6).

Verzoeker benadrukt dat men in dezelfde richtlijnen van UNHCR ook terugvindt dat de individuele verantwoordelijkheid inhoudt dat er wetens en willens werd gehandeld.

In een bijhorende nota wordt naast het element van wetens en willens ook het element van de morele keuze toegelicht.

Opdat iemand individueel verantwoordelijk kan worden gesteld voor misdaden tegen de menselijkheid moet deze persoon dus wetens en willens een substantiële bijdrage geleverd hebben aan die misdaden tegen de menselijkheid.

Om tot de toepassing van artikel 1, F van het Verdrag van Geneve juncto artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet te besluiten dient de actuele vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A van voormeld verdrag onderzocht te worden, rekening houdend met de verklaringen van verzoeker.

Daarbij dient de ernst van de gestelde daden te worden geapprecieerd rekening houdende met de functie van de persoon, zijn (medeverantwoordelijkheid, de voorgehouden verschoningsgronden, en de eventuele strafrechtelijke veroordelingen, dit alles in het licht van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie.

Verzoeker verwijst tenslotte nog naar de omzichtigheid waarmee de uitsluitingsclausule moet worden toegepast, zoals ook aangehaald door UNHCR en Uw Raad.

Uw Raad benadrukte in dit verband reeds eerder dat artikel 1, F van het Verdrag van Genève een uitzonderingsbepaling is met bijzonder zware gevolgen zodat de bepaling, inzonderheid wat de vaststelling en de kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid moet worden toegepast.

B. Het ligt voor de hand dat verzoeker - net zoals iedereen - op de hoogte was van de verschrikkelijke praktijken

Verzoeker zal niet ontkennen dat hij op hoogte is van de terreur, uitgeoefend door de bewakers in dergelijke kampen.

Deze informatie is echter wijdverspreid.

Verzoeker is, net zoals elke Palestijn en zoals iedereen ter wereld, op de hoogte van het feit dat Eritrese autoriteiten een verschrikkelijke reputatie hadden en nog steeds hebben.

Verzoeker bevestigt dat hij, net zoals iedere Eritreeër en zoals iedereen ter wereld, op de hoogte is van het feit dat deze diensten een verschrikkelijke reputatie hebben en van de folteringen die door het regime werden en worden toegepast.

Het feit dat verzoeker over deze informatie beschikt ligt voor de hand en is allesbehalve abnormaal.

De informatie die verzoeker tijdens zijn gehoor verschaftte over de toegepaste foltertechnieken ed. verwierf hij, net zoals elke Eritreeër en zoals iedereen ter wereld, grotendeels via de media en door het lezen van rapporten van mensenrechtenorganisaties.

Verzoeker geeft toe dat hij zich ervan bewust is dat het Eritrese regime zich schuldig maakt aan wanpraktijken, maar benadrukt dat dit nét de reden vormt waarom hij het land verlaten heeft.

Verzoeker ontkent niet actief te zijn geweest in het Eritrees leger, maar hij ontkent met klem enige vorm van misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid te hebben begaan. Hij was er louter werkzaam als metser.

Hoe het komt dat men in NEDERLAND verkeerdelijk genoteerd heeft dat verzoeker als bewaker zou hebben gewerkt in Sawa en in die hoedanigheid misdrijven zou hebben begaan tegen de menselijkheid, weet verzoeker niet.

Verzoeker diende hoe dan ook te gehoorzamen aan velen die boven hem stonden en een hogere functie uitoefenden. Bij niet respecteren van de bevelen zou hij terecht komen in de gevangenis, een plaats waar hij verschillende jaren diende door te brengen wegens een vluchtpoging en het niet terugkeren naar zijn eenheid na het hem toegekende verlof.

Hij kon hiertegen echter niet optreden vanuit zijn positie.

C. Verzoeker leverde echter geen substantiële bijdrage in de bewuste misdaden tegen de menselijkheid, gepleegd door het Syrische regime

Verzoeker benadrukt om tot zijn individuele verantwoordelijkheid te besluiten, er door hem een substantiële bijdrage aan de vermelde misdrijven vastgesteld moet worden.

Verzoeker is het niet eens met de vaststellingen in de bestreden beslissing hieromtrent.

Verzoeker verwijst in dit kader naar wat hij onder punt b) uiteen zette.

De daden die hij stelde waren noch cruciaal, noch van enig doorslaggevend belang voor de uitvoering van de oorlogsstrategie door de veiligheidsdiensten.

Zo de mensenrechtenschendingen die op systematische wijze in de schoot van het Eritrese leger werden en worden begaan en de acties in het kader van de repressie tegen het deel van de bevolking dat zich tegen het regime kantte als laakbaar en verwerpelijk kunnen bestempeld worden, kan niet anders worden vastgesteld dat verzoeker geen individuele verantwoordelijkheid kan worden aangewreven die inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan een misdrijf tegen de menselijkheid, wetende dat zijn

handelen het misdrijf vergemakkelijkt en dat niet kan worden besloten dat hij in het kader van de uitoefening van zijn functie een substantiële bijdrage heeft geleverd aan misdrijven tegen de menselijkheid.

De Eritrese regime bestaat uit een netwerk van duizenden personen. Verzoeker was maar 1 van hen.

Verzoeker werkte samen met informanten die gekozen werden door anderen, lees: zijn oversten.

Dit klemmt des te meer daar uit verzoekers verklaringen duidelijk blijkt dat hij het regime onrechtvaardig vond en dat verzoeker wel degelijk morele bezwaren had tegen het optreden van de diensten.

D. Conclusie

Als conclusie dient te worden vastgesteld dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 1, F (a) en artikel 55/2 in casu niet worden aangetoond en dat verzoeker niet als medeplichtige aan misdaden tegen de menselijkheid kan worden

Verzoeker voldoet volledig aan de in de definitie van vluchtelingen, zoals opgenomen in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Geneve, aangegeven gronden, zodat hij als vluchteling dient te worden erkend.

Hij heeft een gegronde vrees voor vervolging, zoals ook de andere leden van zijn gezin, erkend door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en hij heeft zich nooit schuldig gemaakt als dader of medeplichtige aan mensenrechtenschendingen en de in artikel 1, F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven.

Hij moet bijgevolg worden erkend als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève.

In ondergeschikte orde wil verzoeker zich beroepen op subsidiaire bescherming.

Hij benadrukt andermaal dat hij zich nooit schuldig heeft gemaakt aan mensenrechtenschendingen en stelt dat het geen uitvoerig betoog hoeft dat de algemene situatie in ERITREA heden precair en onstabiel is en hij aldus minstens het subsidiaire beschermingsstatuut moet genieten."

3.2. Bij verweernota voegt verweerder "Verzoekschrift d.d.30/12/2021, ingediend tegen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus d.d.30/11/2021, met rolnummer 269.690, blz.1-2, 21".

Beoordeling

4. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 28 maart 2018 in Nederland een verzoek om internationale bescherming indiende. Dit verzoek werd op 11 mei 2018 ongegrond verklaard door de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) omdat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid en dat hij diende te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus (aanvraag derde landen Nederland 6 augustus 2020; beschikking IND 18 mei 2018, p. 1-14; uitspraak meervoudige kamer Rechtbank Den Haag 12 december 2018, p. 2). Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de meervoudige kamer van de Rechtbank Den Haag (aanvraag derde landen Nederland 6 augustus 2020; uitspraak meervoudige kamer Rechtbank Den Haag 12 december 2018, p. 6-7).

6. Uit voornoemde informatie blijkt dat verzoeker tijdens zijn asielpcedure in Nederland verklaarde dat hij van juni 1998 tot januari 2015 als bewaker van gevangenen in het kamp Sawa had gewerkt in dienst van het Eritrese leger en dat hij behoorde tot de zesde brigade, eerste bataljon, eerste hali, eerste ganta, derde mesri. Hij vertelde tijdens zijn Nederlandse asielpcedure dat hij in januari 2015 zelf naar de gevangenis werd gebracht omdat hij geweigerd had de opdracht uit te voeren om een Jehovagetuige te vermoorden, waarna hij kon ontsnappen en in juni 2016 op illegale wijze het land verliet (aanvraag derde landen Nederland 6 augustus 2020).

In België verklaarde verzoeker echter geheel andersluidend dat hij vanaf 1999 tot 2014 in het kader van de dienstplicht tewerkgesteld was in het kamp Sawa, dat hij gedurende deze periode enkel als metser gewerkt had voor de eerste brigade, tweede bataljon, eerste hali, derde ganta. Hij verklaarde dat hij tweemaal werd vastgehouden door de Eritrese autoriteiten: een eerste keer van 2001 tot 2003 omdat hij geprobeerd had om uit het kamp van Sawa te ontsnappen en een tweede keer van januari 2015 tot juni 2016 omdat hij niet was teruggekeerd naar Sawa uit uw verlof. Hij stelt te zijn ontsnapt uit de gevangenis en illegaal het land te hebben verlaten (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 1-14).

7. In het verzoekschrift blijft verzoeker beweren dat hij in het Eritrese leger louter werkzaam was als metser en vraagt hij zich af hoe het komt dat men in Nederland verkeerdelijk genoteerd heeft dat verzoeker als bewaker zou hebben gewerkt in Sawa en in die hoedanigheid misdrijven zou hebben begaan tegen de menselijkheid.

Verzoeker kan echter geenszins worden gevolgd waar hij aanvoert dat de Nederlandse asielinstanties zijn verklaringen "verkeerd noteerden". Uit zijn Nederlands asieldossier blijkt immers dat verzoeker maandenlang en doorheen drie verschillende gehoren bleef volharden in zijn verklaringen dat hij jarenlang als bewaker werkte voor de zesde brigade in het kamp van Sawa (relocatiegehoor Italië 23 maart 2018; aanmeld- en verificatiegehoor 4 mei 2018; nader gehoor IND 8 mei 2018, p. 4-6) en dat hij heeft nagelaten dit recht te zetten toen hem de mogelijkheid geboden werd om correcties en aanvullingen in te dienen op de inhoud van deze gehoren (correcties en aanvulling rapport Nader Gehoor 9 mei 2018). Ook tijdens de beroepsprocedure tegen de uitsluitingsbeslissing van de Nederlandse asielinstanties, nochtans een zoveelste kans om beweerdelijk verkeerd genoteerde verklaringen aan te klagen of recht te zetten, betwiste verzoeker niet dat hij bewaker was in het kamp van Sawa (aanvraag derde landen Nederland 6 augustus 2020; uitspraak meervoudige kamer Rechtbank Den Haag 12 december 2018).

Evenmin kan het verzoekschrift overtuigen waar wordt beweerd dat verzoeker "net zoals elke Palestijn en zoals iedereen ter wereld, op de hoogte [is] van het feit dat Eritrese autoriteiten een verschrikkelijke reputatie hadden en nog steeds hebben" en dat verzoeker "grotendeels via de media en door het lezen van rapporten van mensenrechtenorganisaties" informatie verkreeg over "de toegepaste foltertechnieken ed.". In het verzoekschrift wordt niet verduidelijkt waarom verzoeker, als metser, zich over foltertechnieken zou informeren via media en mensenrechtenrapporten, noch waarom hij tijdens zijn asielpcedure zichzelf in de rol van dader zou plaatsen indien dit niet zo was.

Er kan immers niet worden ingezien waarom een metser zou overgaan tot het verzinnen van een profiel van kampbewaker in het kamp van Sawa, wetende bij welke misdaden deze bewakers betrokken zijn - zoals ook bleek uit zijn verklaringen.

Ten overvloede merkt de Raad op dat in het ander verzoekschrift dat werd ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing van verweerder (*"Verzoekschrift d.d.30/12/2021, ingediend tegen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus d.d.30/11/2021, met rolnummer 269.690, blz.1-2, 21"*, toegevoegd aan de verweernota van verweerder van 24 januari 2022) wordt gesteld dat verzoeker gevangenen bewaakte (*"Verzoeker van zijn kant stelt dat hij weliswaar gevangenen bewaakte, doch dat hij in geen geval hun situatie verergde"*).

8. Samen met verweerder dient op basis van de gehanteerde landeninformatie en de informatie van de Nederlandse asielinstanties worden vastgesteld:

- Verzoeker was gedurende 17 jaar werkzaam als kampbewaker bij de zesde brigade in het kamp Sawa.
- Uit *"Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea, Human Rights Council"* van 5 juni 2015 blijkt dat er in het kamp Sawa, in de gevangenis van de zesde brigade en in het hele Eritrese gevangeniswezen systematische mensenrechtenschendingen plaatsvinden en er mensen worden gefolterd.
- Verzoeker had kennis van de bijzonder zware omstandigheden voor de gevangenen in deze gevangenis en van de dwangarbeid en foltering die de gevangenen er ondergingen.
- Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij hieraan een substantiële en materiële bijdrage heeft geleverd. Zo verklaarde hij dat hij gevangenen bewaakte die gedwongen werden om stenen te vervoeren, dat hij gevangenen bewaakte die in de helikopterhouding of Ottohouding werden vastgebonden en urenlang in de zon werden gelegd, dat hij hierbij soms de touwen van de gevangenen losser moest maken en dat hij gevangenen bewaakte die met te veel in een kleine ruimte onder een zinken dak vastzaten.

Te dezen dient ook te worden vastgesteld dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land (Nederland) bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers *"specifieke informatie"* conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan het huidige beroep evenmin aanwenden om de negatieve beslissing van de Nederlandse asielinstanties te betwisten. Indien verzoeker meende dat *"men in NEDERLAND verkeerdelijk genoteerd heeft dat verzoeker als bewaker zou hebben gewerkt in Sawa"*, had hij dit in de beroepsprocedure daar kunnen aanhalen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag worden verwacht dat hij een lopende asielprocedure diligent opvolgt.

Dienvolgens blijkt dat verzoeker heeft bijgedragen en meegewerkt aan het in stand houden van het gevangenisregime in Eritrea en aan de systematische mensenrechtenschendingen die er plaatsvinden. Hij dient daarom als dader of medeplichtige beschouwd te worden aan deze misdrijven, die gekwalificeerd kunnen worden als misdrijven tegen de menselijkheid én als ernstige niet-politieke misdrijven.

9. In het verzoekschrift wordt nog aangevoerd dat verzoeker diende te gehoorzamen aan velen die boven hem stonden en een hogere functie uitoefenden, dat hij slechts één van de duizenden personen in het Eritrese regime was en dat hij samenwerkte met informanten die gekozen werden door zijn oversten.

Aangezien verzoeker in zijn verzoekschrift stelt vol te houden dat hij slechts metser was, is het niet duidelijk welke problematische bevelen verzoeker dan wel moest opvolgen, noch over welke samenwerking met informanten hij het heeft.

In zoverre verzoeker dan toch zou toegeven dat hij als soldaat bepaalde wandaden stelde, kan het feit dat verzoeker op bevel handelde hem niet vrijwaren van verantwoordelijkheid. Een bevel tot handelingen waarmee foltering/marteling wordt gefaciliteerd, wordt immers onrechtmatig geacht: foltering kan niet gerechtvaardigd worden door uitzonderlijke omstandigheden, noch door een bevel van een hoger geplaatste functionaris.

Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij zeven jaar werkzaam was als soldaat in het Eritrese leger, dat hij ieder jaar een maand verlof kreeg en dat hij dus talrijke keren de gelegenheid had om zich hieraan te onttrekken.

10. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten, zodat de Raad de motivering hieromtrent in de bestreden beslissing overneemt.

12. Ingevolge artikel 1, F, lid a) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 zijn de bepalingen van het verdrag niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat zij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid hebben begaan.

De voorgaande vaststellingen doen besluiten dat verzoeker valt onder deze bepaling aangezien er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij medeplichtig was aan handelingen die aanzien worden als een misdrijf tegen de menselijkheid en dat hij deze handelingen stelde met kennis van de praktijken alsook dat hij hiertoe een substantiële bijdrage heeft geleverd.

Tevens blijkt dat verzoeker overeenkomstig artikel 1, F, lid b) van het Verdrag van Genève ernstige, niet-politieke misdrijven heeft begaan.

Verzoeker valt bijgevolg onder de toepassing van artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet dat stelt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1 D, E of F van het Verdrag van Genève. Dit is van ook toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.”*

13. Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat :

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

Omwille van het hoger gestelde blijkt dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker medeplichtig was aan een misdrijf tegen de menselijkheid en aan ernstige niet-politieke misdrijven. Bijgevolg wordt verzoeker bij toepassing van artikel 55/4, eerste lid, a) en c), en artikel 55/4, tweede lid van de Vreemdelingenwet uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

14. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt verzoeker op basis van artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet uitgesloten van de vluchtelingenstatus. Verzoeker wordt hij op basis van artikel 55/4, eerste lid, a) en c) en 55/4, tweede lid van de Vreemdelingenwet uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer 269 690.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Artikel 4

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS